

Sygn. akt. IV Ka 1230/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2013r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział IV Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Kilczewska

Sędziowie SSO Agata Regulska (spr.)

SSR del do SO Elżbieta Wylegalska

Protokolant Jowita Sierańska

przy udziale I. G. Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2013r

sprawy **P. G.**

oskarżonego z art. 190 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej

z dnia 20 sierpnia 2012r. sygn. akt II K 600/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że uchyla orzeczenie o zasądzonej grzywnie zawarte w pkt III części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt IVKa 1230/12

UZASADNIENIE

Prokuratura Rejonowa W. oskarżyła:

P. G. o to, że:

w dniu 16 marca 2012r. w mieszkaniu przy ul. (...) groził K. W., C. W., H. W. spaleniem mieszkania, pobiciem oraz pozbawieniem życia przy czym groźby te wzbudziły u pokrzywdzonych uzasadniona obawę ich spełnienia,

tj. o czyn z art. 190 § 1 k.k.

Wyrokiem z dnia 20 sierpnia 2012r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Fabrycznej , II Wydział Karny:

I. uznał oskarżonego P. G. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku tj. przestępstwa z art. 190 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 190 § 1 k.k. wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie wyżej wymierzonej względem oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby lat 3 (trzech);

III. na podstawie art. 71 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego grzywnę w ilości 30 (trzydziestu) stawek dziennych w kwocie po 10 (dziesięć) złotych każda;

IV. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet kary grzywny zaliczył oskarżonemu okres jego zatrzymania w od dnia 16.03.2012r. do dnia 17.03.2012r., przyjmując jeden dzień zatrzymania za równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny;

V. na podstawie art. 72 § 1 pkt 2 k.k. zobowiązał oskarżonego do pisemnego przeproszenia pokrzywdzonych K. W., C. W. i H. W. w terminie 7 (siedmiu) dni od uprawomocnienia się orzeczenia;

VI. zwolnił oskarżonego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa i nie wymierza mu opłaty.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł Prokurator zaskarżając go na korzyść oskarżonego w zakresie dotyczącym kary. Zarzucił zaskarżonemu orzeczeniu obrazę przepisów prawa materialnego – art. 71§1 kk – poprzez mylne przyjęcie za podstawę wymiaru kary grzywny tego przepisu. Wobec powyższego wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej orzeczenia o karze grzywny, przy jednoczesnym utrzymaniu wyroku w pozostałej części.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Apelacja Prokuratora zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd Odwoławczy, po zapoznaniu się i szczegółowym przeanalizowaniu akt sprawy, podzielił pogląd Sądu Orzekającego odnośnie tego, iż materiał dowodowy zgromadzony w toku postępowania przygotowawczego nie pozostawiał wątpliwości odnośnie winy i sprawstwa oskarżonego, a także okoliczności popełnionego przez P. G. przestępstwa. Powyższe pozwalało Sądowi na skorzystanie z możliwości zakończenia postępowania bez przeprowadzania rozprawy, przy wykorzystaniu instytucji przewidzianej w przepisie art. 335 kpk.

Sąd Rejonowy dokonując oceny materiału dowodowego uznał za wiarygodne wszystkie dowody przeprowadzone w sprawie i słusznie podnosi, że oceniane jednocześnie pozwalały na ustalenie stanu faktycznego zgodnego z zarzutem aktu oskarżenia. Ustalenia faktyczne odnośnie winy i sprawstwa nie były kwestionowane, pozostają bezsporne i jako takie nie stanowiły przedmiotu rozważań Sądu Odwoławczego.

Sąd Odwoławczy podzielił w całości stanowisko oskarżyciela publicznego w odniesieniu do naruszenia przez Sąd Rejonowy przepisów prawa materialnego przy orzekaniu o karze grzywny.

Sąd Rejonowy uznał oskarżonego za winnego popełnienia przestępstwa groźby karalnej. Czyn ten, stypizowany w przepisie art. 190 § 1 kk jest zagrożony alternatywnie karą grzywny, karą ograniczenia wolności albo karą pozbawienia wolności do lat dwóch. Budowa sankcji karnej daje zatem podstawę do wymierzenia jednej tylko, wybranej kary, którą to Sąd uzna za odpowiednią.

Sąd Rejonowy, uwzględniając wniosek Prokuratora złożony w trybie art. 335 kpk, wymierzył oskarżonemu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do kwestionowania wymiaru kary uznając, iż Sąd I instancji należycie uzasadnił swoje stanowisko. Zasadnym było również zastosowanie wobec oskarżonego dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary.

Jak słusznie wskazuje apelujący orzeczenie kary pozbawienia wolności eliminowało jednocześnie możliwość wymierzenia oskarżonemu grzywny w oparciu o przepis art. 71 § 1 kk, co najwyraźniej przeoczył Sąd orzekający jak również oskarżyciel publiczny formułując wniosek w trybie art. 335 kpk. Z treści przepisu art. 71 § 1 k.k. jednoznacznie wynika, że orzeczenie przewidzianej w nim grzywny dopuszczalne jest w wypadku jednoczesnego spełnienia dwóch warunków. Pierwszy to orzeczenie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Drugi to zaistnienie sytuacji, gdy wymierzenie grzywny na innej podstawie nie jest możliwe, zarówno jako kary samoistnej (art. 33 § 1 k.k.), jak i kary kumulatywnej obok kary pozbawienia wolności (art. 33 § 2 k.k.) - por wyrok SN z 26.08.2004r, (...) 174/04. W niniejszej sprawie kara grzywny przewidziana była jako ustawowe zagrożenie za czyn z art. 190§1 kk, a sprawca nie dopuścił się czynu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.

Mając na uwadze powyższe Sąd Odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że uchylił orzeczenie o grzywnie, zawarte w punkcie III części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku.

Nie kwestionując przy tym pozostałych rozstrzygnięć zawartych w treści wyroku, orzeczenie w pozostałej części utrzymano w mocy.

Orzeczenie o zwolnieniu oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze oparto na podstawie art. 634 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k.